

for dette høje Ting vil oplyse, hvorvidt Brændselsnævnet anser det fornødent at fortsætte sin Eksistens et helt Aar frem i Tiden, thi det er nemlig det, der foreslaas for Lovens Vedkommende, at den skulde fornyes for et helt Aar. Jeg tror, at det er et almindeligt Ønske i vide Kredse af Befolkningen, at man ogsaa paa dette Omraade snarest faar tilvejebragt normale Forhold, saaledes at Omsætningen og Produktionen kunde foregaa i Frihed. Til dette Ønske slutter ogsaa det Parti sig, paa hvis Vegne jeg taler, selvfølgelig under den absolutte Forudsætning, at de Varemængder, der er til Disposition, er tilstrækkelige, saaledes at de kan bydes Forbrugerne til en rimelig Pris, selv om de Baand, der nu er lagte paa Omsætning og Produktion, slappes, og vi føler os da ikke overbeviste om, at det til dette Formaaals Opnaaelse er fornødent at forlænge Loven for et saa langt Tidrum som af den højtærede Minister foreslaaet. Det forekommer os, at hvis man forlænger Lovens Gyldighed for et saa langt Tidrum, at ikke blot Tørveproduktionen i den kommende Sommer kan ske under de regelmæssige Former, som ved Nævnets Mellemkomst kan tilvejebringes, men ogsaa Brænde-hugsten i den kommende Vinter i hvert Tilfælde planlægges, saa maa Tiden være inde til at tage under Overvejelse, om man for den kommende Vinter skulde bevare et Nævn, hvis Arbejde i den Tid dog væsentlig maa tage Sigte paa den næstfølgende Brændselsæson, altsaa Brændselsæsonen 1920—21. Vi nærer dog ikke Tvivl om, at dette Spørgsmaal bedst klares ved en kort Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor, idet jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling, ved denne Forhandlings Slutning tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til en Udvalgsbehandling, som selvfølgelig under Hensyn til den korte Tid, hvori Brændselsloven endnu bestaar, maa blive meget kortvarig.

Braun: Som Forholdene ligger nu, maa man anse dette Lovforslags Forlængelse som en Nødvendighed. Det er jo navnlig den vanskelige Kulturførsel, som i første Linie har gjort sig gældende overfor vort Brændselsforbrug herhjemme. Der er meget mørke Udsigter til overhovedet at faa Kul hjem, og man maa derfor for det kommende Aar holde sig til de Brændselsprodukter, man kan fremstille herhjemme. Ganske vist vil Brændselsforbruget blive en lille Smule aftastet ved den Indførsel, der sker af Brændselsolie og Petroleum, Brændselsolie til Brug for Motorer, som under

Krigstilstanden er blevet indrettet til Tørve-sugegas, og Petroleum til Optænding. Det var navnlig dette Optændingsbrændsel, der savnedes saa umaadelig meget i Begyndelsen af Krigen, da der ingen Petroleum var at faa. Det er da kun glædeligt, at vort Brændselsforbrug virkelig kan fyldestgøres af vore hjemlige Produkter, og det bliver navnlig Tørv, som i første Række vil komme til at spille en Rolle. Der er produceret umaadelig mange Tørv i de forløbne Aar, stadig flere og flere, og der vil sikkert ogsaa i den kommende Sæson blive produceret adskillige Millioner, navnlig naar henses til, at Brænde-hugsten neppe vil blive saa stor som de foregaaende Aar. Det er navnlig dette, som er det svage Punkt ved vor Brændselsforsyning, at Brænde-hugsten, Brænde-produktionen, ikke i noget Maal i den kommende Vinter vil kunne naa et Omfang som de tidligere Aar. Brænde-hugsten i 1918—19 har været 1 000 360 Rummeter, og der har været god Brug for det alt sammen. Men den Pligthugst, som, hvis denne Lov forlænges, skulde ansættes til Efteraaret og Sommeren, vil paa langt nær kunne naa et saadant Kvantum i den kommende Vinter af den Grund, at de allerfleste Skove og Plantager i Virkeligheden er paa Randen af deres Ydeevne. Det er jo saaledes med Skovdrift, at man ved at undlade at hugge nogle Aar kan opspare en vis Masse Produkter uden Skade for Skoven, og paa lignende Maade kan man, naar der er Trang dertil, hugge et forholdsvis betydeligt Kvantum et enkelt Aar eller flere Aar, uden at Skoven tager videre Skade, men en Grænse kan selvfølgelig naas, og den er naaet for mange af Skovenes Vedkommende allerede nu. Det vilde derfor være højst betænkeligt, hvis vi skulde faa en Vinters Pligthugst til, i alt Fald med det samme store Kvantum, som har været udskrevet tidligere; det vil ikke kunne lade sig gøre. Men det vilde være endnu betænkeligere, hvis det Tilsyn, som Brændselsnævnets forstlige Tilidsmænd har ført med disse Skove, skulde falde bort paa een Gang med Lovens Bortfald, og af den Grund anser jeg Lovens Forlængelse for at være ret nødvendig, i hvert Tilfælde indtil det Lovforslag om Tilsyn med de private Skove, som ligger i Udvalg i Folketinget, og som skulde bevirke et mere effektivt Tilsyn med de private Skove, end der nu er, bliver ført igennem. Der er desværre ikke, efter hvad jeg hører, ret god Udsigt til, at dette Lovforslag snart bliver ført igennem, men man maa haabe paa, at Forlængelsen af den Lov, hvorigennem Brændselsnævnets forst-